

РЕШЕНИЕ

№ 5323

гр. София, 31.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16
състав,** в публично заседание на 24.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **7650** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба с вх. № 18920 от 08.08.2012г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от С. А. Я., срещу заповед № РД-16-210 от 20.06.2012г., издадена от главния секретар на Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК), с която на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание „порицание” на основание чл. 90, ал. 1, т. 2 ЗДСл.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност и необоснованост на оспорената заповед - противоречие с материалния закон и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Според жалбоподателя дисциплинарна наказващия орган е нарушил разпоредбите на чл. 93, ал. 2 ЗДСл и чл. 91, ал. 1 ЗДСл. Подробно изброява и допуснатите материалноправни нарушения, съдържащи се в оспорената заповед с конкретни номера по административни писма. С оглед на релевираните основания е изразено искане за отмяна на процесния административен акт като незаконосъобразен.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят се представлява от упълномощената адвокат Н., която поддържа жалбата и претендира присъждане на направените във връзка с делото разходи.

Ответникът – началника на Дирекция за национален строителен контрол, чрез процесуалния си представител юр. И., оспорва жалбата и поддържа становище за нейната неоснователност.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Към датата на издаване на обжалваната в настоящото производство заповед С. А. Я. е заемал длъжността младши инспектор в сектор С. при Регионална дирекция за национален строителен контрол Югозападен район, по служебно правоотношение.

Дисциплинарното производство срещу жалбоподателя е образувано със Заповед № РД-16-141/22.05.2012г. на началника на ДНСК, издадена във връзка с доклад с вх. № ВК-1232-06-910/21.04.2012г., изготвен от работна група, определена със заповед № РД-13-126/20.03.2012г. на началника на ДНСК. Докладът е относно извършена обща проверка на Регионален отдел „Национален строителен контрол” (РОНСК) – С. при РДНСК – ЮЗР за периода 01.07.2011г. до 31.12.2011г. В посочения доклад, с оглед установеното от проверката, работната група е предложила началникът на РОНСК – С. при РДНСК – ЮЗР да бъде запознат с констатациите и с цел отстраняване на пропуските в указан срок и на виновните длъжностни лица (между които е посочен и жалбоподателя) да бъдат образувани дисциплинарни производства.

Заповед № РД-16-141/22.05.2012г. е връчена на жалбоподателя срещу подпис на същата дата като с нея му е даден тридневен срок за представяне на писмени обяснения във връзка с изложените в доклада констатации за непредприемане на действия по констатиране на незаконни строежи. В дадения срок с вх. № СЧР-1936-09-247/29.05.2012г. служителят е взел отношение по всяка една от описаните и проверени в доклада преписки.

Със Заповед № РД-13-172/07.06.2012г. на началника на ДНСК е разпоредено С. Я. да се яви на 08.06.2012 г. в 10:00 ч., за да бъде изслушан, като даде устни обяснения пред началника на ДНСК по дисциплинарното нарушение, описано в заповедта за образуване на дисциплинарно производство. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 07.06.2012г. Съставен е протокол от 08.06.2012 г. от проведеното изслушване, изпратен на Д. съвет с писмено поставена върху него резолюция. По време на изслушването служителят е заявил, че поддържа писмените си обяснения.

В горепосочения доклад с вх. № ВК-1232-06-910/21.04.2012 г. е установено следното:

1. По административна преписка № С11 -2465, резолирана на инж. Я., е получено писмо с вх. № С11-2465-16-237/09.11.2011г. от район „П.” – Столична община за произнасяне по реда на чл. 178, ал. 5 ЗУТ. Писмото е резолирано за работа на инж. Я. на 09.11.2011г. като съгласно чл.5а, ал. 3 от Закона за администрацията (ЗАдм.), е следвало в срок до 09.12.2011г. служителят да предприеме законоустановени действия. Като заключение в приложение № М-9 към доклада работната група е приела, че към момента на извършване на проверката служителят не е изпълнил задълженията си.

2. По административна преписка № С11-1661, резолирана на инж. Я., с писмо от 13.09.2011г. сектор С. уведомява началника на РДНСК – ЮЗР за постъпила жалба от Общност на софийските граждански сдружения - инициатива „Граждани за зелена С.” във връзка със строителството на ограда в УПИ I-525, кв.145, м. Л.-II ч по плана на [населено място]. С писмо вх. № С11-1661-15-394/25.10.2011г. РДНСК – ЮЗР изисква от сектор С. да изготви проекто – заповед по реда на чл. 216 ЗУТ. С писмо на сектор С. с изх. № С11-1661-05-654/02.11.2011г. е изискано от жалбоподателите да се легитимират като заинтересовани лица по ЗУТ. По преписката са приложени писмо - отговор на Общност на софийските граждански сдружения - инициатива „Граждани за зелена С.” от 28.11.2011г. и писмо на ДНСК с вх. № С11-1661-17-311/28.11.2011г. с

разпореждания до сектор С.. Писмо № С11-1661-17-311/28.11.2011г. е разпределено на 29.11.2011 г. на Я. като същият е следвало да предприеме описаните в писмото действия и то в изрично указания срок до 22.12.2011г. По преписката не са предприети действия от служителя след изтичане на срока. От сектор С. е изпратено писмо № С11-1661-01-875/27.03.2012 г. с нареждания до Кмета на район Л. – СО, което е изготвено към момента на изготвяне на доклада.

3. По административна преписка № С11-2623 с изпълнител инж. Я. в сектор С. при РДНСК – ЮЗР е получена жалба с вх. № С11-2623-17-843/05.12.2011г. от инж. А.К. срещу законосъобразността на строеж „Б. станция”, находящ се на [улица] – Национална ветеринарномедицинска служба. Жалбата е разпределена за работа на инж. Я. като при проверката е констатирано, че не са предприети действия по установяване на незаконно строителство повече от два месеца, с което не е спазен определения срок в т.4.2.2 от утвърдена работна процедура РП 7.5-1-07 за извършване на проверка и отговор на жалбоподателя. В констатациите на работната група е записано, че Я. е следвало да предприеме описаните действия в срок до 06.01.2012г.

4. По административна преписка № С11-2527 с изпълнител инж. Я. в сектор С. е получена преписка от район О. – СО под вх. № С11-2527-17-026/23.11.2011г., касаеща незаконен строеж „Реконструкция на едноетажна масивна постройка”, с административен адрес [улица] в [населено място]. Получени са и възражения и декларации от извършителя на строежа с вх. № С11-2527-18-425/13.12.2011г. и № С11-2527-00-450/18.01.2012г. По така описаното писмо, разпределено на Я. на 24.11.2011г., работната група е констатирала в доклада, че не са предприети действия по случая повече от месец, с което не е спазен определения срок, съгласно т.4.2.2 от утвърдена работна процедура РП 7.5-1-07, т.е. до 24.12.2011 г. не е извършена проверка.

5. По административна преписка № С11-2318 с изпълнител инж. Я. в сектор С. е постъпило писмо с вх. № С11-2318-14-885/14.10.2011г. от Кмета на район Л. – СО с приложена преписка за предприемане на действия по реда на чл. 225 ЗУТ. От служителя на сектора е съставен констативен акт № С11-2318-1/15.11.2011г., с който е образувано административното производство по посочената норма от ЗУТ. Към констативния акт е постъпило възражение, което е разпределено на Я. на 28.11.2011г. Като констатации на работната група в доклада е записано, че към момента на извършване на проверката не е издадена заповед по чл. 225 ЗУТ, която е следвало да се изготви до 28.12.2011г.

6. По административна преписка № С11-2053, резолирана на Я. е постъпило писмо вх. № С11-2053-12-611/02.09.2011г. от РДНСК – ЮЗР, ведно с приложен констативен акт № ЮЗР11-535/21.03.2011г. за издаване на заповед по реда на чл. 178 ЗУТ. На основание съставения констативен акт е издадена заповед от 23.12.2011 г. на началника на РО Н. – С.. Като констатации на работната група в доклада е записано, че липсват данни за образувано административно производство срещу посочения нарушител.

7. По административна преписка № С11-2766 с изпълнител Я. с вх. № С11-2766-18-929/28.12.2011г. е постъпила жалба от Ж. Б. относно незаконно строителство на двуетажна къща в[жк], общ. П., [населено място]. С писмо изх. № С11-2766-00-502/26.01.2012 г., изготвено от служителя в срока за изпълнение, РО Н. – С. разпорежда на Кмета на район П. – СО да извърши проверка по изложеното в жалбата като уведоми РО Н. – С. и заинтересуваните лица в срок до 20.02.2012г.

8. По административна преписка № С11-1200, резолирана на инж. Я. е издадена заповед № ДК-19-С-308/01.08.2011г. за забрана ползването на строеж „Офис за изучаване на чужди езици Ф.”, [улица], [населено място]. Налице е отказ за повторно удължаване на срока за изпълнение на заповедта. Извършена е проверка от Оперативна дейност при РО Н. по изпълнение на заповедта и видно от съставения констативен протокол № 11-1200/09.03.2012 г. заповедта е изпълнена.

Издадена е оспорената в настоящото производство заповед № РД-16-210 от 20.06.2012г. от главния секретар на ДНСК, в която гореописаните констатации на работната група са намерили отражение. Дисциплинарнонаказващият орган е отчел факта, че по описаните по-горе т. 7 и т. 8 са предприети действия в срок и са изпълнени служебните задължения, а по т. 6 е приел обясненията на служителя за основателни. Приел е, че по изложените констатации в доклада по т. 1,2,3,4 и 5 са налице данни за ангажиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя, в качеството му на младши инспектор в РО Н. – С. към РДНСК – ЮЗР, който не е изпълнил служебните си задължения и е извършил дисциплинарно нарушение съгласно чл. 89, ал. 2, т. 1, във връзка с чл. 89, ал. 1 ЗДСл като в оспорената заповед подробно са описани извършените нарушения по точки. В административния акт е прието също, че в описаните в процесния доклад периоди държавният служител не е изпълнил в срок служебните си задължения в нарушение на чл.21, ал. 1 ЗДСл и длъжностната си характеристика, като конкретно е посочена т.5.6 от характеристиката във връзка с ЗАдм. Дисциплинарнонаказващият орган е приел също, че предвид обстоятелството, че част от гореописаните преписки са образувани във връзка с постъпили сигнали от граждани, с неизпълнението в срок жалбоподателят е нарушил и задължението си спрямо гражданите, предвидено в чл. 20, ал. 1 ЗДСл, което по силата на чл. 89, ал. 2, т. 4 ЗДСл също представлява дисциплинарно нарушение.

По делото са приети като доказателства копие от длъжностни характеристики, връчени на 05.03.2010г. и на 27.03.2012г.; Заповед № РД-16-050/24.08.2010г., с която на С. Я. е наложено дисциплинарно наказание „понижение в по-долен ранг за срок от шест месеца”, отменена окончателно по силата на решение № 10580 от 18.07.2012г. по адм.д. № 9921/2011 г. на ВАС – П. отделение; Заповед № РД-16-027/18.03.2011 г., с която на С. Я. е наложено дисциплинарно наказание „понижение в ранг за срок от една година”, отменена окончателно по силата на решение № 4255 от 27.03.2013г. по адм.д. № 6318/2012г. на ВАС – П. отделение; изброените административни преписки и др.

При тези доказателства по делото, настоящият състав прави следните правни изводи: Заповед № РД-16-210 от 20.06.2012г., издадена от главния секретар на ДНСК е връчена на С. Я. на 29.06.2012г., а жалбата срещу нея е подадена на 11.07.2012г., в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорената заповед като преценява дали е издадена от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването ѝ, както и съответствието ѝ с целта на закона.

С оглед изрично предвидената (чл. 92, ал. 1 ЗДСл) законова възможност за делегиране на правомощия съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, предвид наличието на Заповед № РД-13-454/01.11.2010г.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за нарушение на процедурата по чл. 93, ал. 2 ЗДСл. От служителя са изисквани писмени обяснения и такива са дадени. От съдържанието на оспорената заповед е видно, че дисциплинарнонаказващият орган е приел и кумулативно обсъдил писмените му обяснения като дори е приел част от тях за основателни. Допълнително са били приети и устните обяснения на служителя (протокол от 08.06.2012г.). Налагането на дисциплинарното наказание е съобразено с установените с чл. 94, ал. 1 ЗДСл срокове.

На следващо място следва да се посочи, че в обстоятелствената част на обжалваната заповед дисциплинарнонаказващият орган констатира, че с описаните действия и бездействия С. А. Я. е нарушил разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДСл и длъжностната си характеристика. При внимателен анализ на обжалваната заповед с цел установяване на действителното изявление на дисциплинарнонаказващия орган се установява, че извършените нарушения, приети за установени от този орган са непредприемането на действия по част от изброените преписки. В обжалваната заповед е посочено, че Я. не е предприел действия по преписка № С11-1661, без да е взето под внимание приложеното писмо № С11-1661-17-290/28.11.2011 г., с което „Граждани за зелена С.“ уведомяват ДНСК, че са депозирали сигнал, а не жалба по смисъла на чл. 216 ЗУТ. На следващо място в обжалваната заповед не обърнато внимание и не е извършена проверка на твърденията на жалбоподателя, че преписка № С11-2623 се дублира с преписка № С11-2475 и че по двете е извършена съвместна проверка, която с участието на Я. са съставени констативни актове съгласно чл. 178, респективно чл. 225 ЗУТ. Изложеният анализ на установените в производството факти пречат за обосноваване на извод за доказаност на всяко от нарушенията в тяхната кумулативна даденост, обусловили налагане на процесното дисциплинарно наказание.

Отделно от гореизложеното издателят на оспорвания административен акт не е обосновал в съответствие с чл. 91 ЗДСл настъпилите последици от евентуално извършеното нарушение за държавната служба или за гражданите. Основателни са възраженията за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в неспазване на изискването на чл. 91, ал. 1 ЗДСл за критериите при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание, при което следва да се вземат предвид: тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите; формата на вината на държавния служител; обстоятелствата, при които е извършено нарушението; цялостното служебно поведение на държавния служител. Мотиви в тази насока не са изложени в оспорената заповед. Дисциплинарнонаказващият орган е посочил само, че е налице извършено нарушение, без дори да конкретизира последиците от същото, каквито са изискванията на чл. 91 ЗДСл. Следователно при издаването на оспорваната заповед дисциплинарно наказващият орган не е спазил изискванията на посочената норма. Не са отчетени изобщо тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите. При налагането на всяко едно дисциплинарно наказание дисциплинарно наказващият орган задължително следва да отчете тежестта на нарушението и настъпилите от него вредни последици за държавната служба или за гражданите. Като тези последици съгласно редакцията на текста следва да са настъпили, а не да са само предполагаеми и възможни да настъпят в бъдеще. Такива последици за държавната служба или за

гражданите дисциплинарно наказващият орган изобщо не е посочил като настъпили. Би било възможно евентуално такива последици да настъпят, но същите биха били предполагаеми и бъдещи. Би било възможно също така тези последици да са настъпили, конкретно такива, свързани с откритите нарушения, но съдът не може да посочи същите и да замести с волеизявлението си волеизявлението на дисциплинарно наказващия орган. При констатирането на всяко едно нарушение дисциплинарно наказващият орган е следвало да посочи конкретно настъпилите последици за държавната служба и за гражданите, което той не е сторил. Естествено в неговите правомощия, а не в правомощията на съда е той да прецени кои са точно тези последици и да обвърже значението им до такава степен, че те да са се отразили неблагоприятно на държавната служба и на гражданите. Като не е посочил и обосновал така настъпилите последици за държавната служба и за гражданите, дисциплинарно наказващият орган е допуснал нарушение на материалния закон, поради и което оспорваната заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна. Решаващият дисциплинарно наказващ орган не е обсъдил критериите по чл. 91, т. 1 - 4 ЗДСл, което е въпрос на приложението на материалния закон. Липсата на мотиви относно определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание не може да бъде запълнена от позоваването на предходно издадена заповед за налагане на дисциплинарно наказание № РД-16-050/24.08.2010 г. и № РД-16-027/18.03.2011 г., за които са представени данни, че са отменени с влезли в сила съдебни решения.

С оглед изложените съображения следва да се приеме, че оспорената в настоящото производство заповед е незаконосъобразна, поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона – отменителни основания по чл. 146, т. 3 - 5 АПК, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 150 (сто и петдесет) лева, представляващи уговорено и заплатено адвокатско възнаграждение съгласно представения договор за правна помощ.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 16 –ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. А. Я. заповед № РД-16-210 от 20.06.2012г., издадена от главния секретар на Дирекция за национален строителен контрол, с която на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание „порицание” на основание чл. 90, ал. 1, т. 2 ЗДСл.

ОСЪЖДА Дирекция за национален строителен контрол да заплати на С. А. Я., направените по делото разноски в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщенията на страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен

съд.

Административен съдия: